

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad. 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk. 20 centemen.
De aankondigingen, per drukregel, 15 centemen.
Bereklamen, per drukregel 25 centemen.

De Postrijder verschijnt dingsdags, s' donderdags en zaterdag.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en bij alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

TONGEREN, DEN 19 APRIL.

God verloochend door de francmaçons van Leuven.

Wij lezen het volgende in een vrijmetselaarsblad van Londen, getiteld: *la Chaine d'Union*; hetgeen bewijst dat de logie van Leuven het atheïsme voorstaat; dat men oordeele: « In de rouwplechtigheid in den Grooten-Oosten van België gevierd ter gedachtenis van den F.: Leopold, koning der Belgen, Ridder, K.: D.:, hebben al de broeders de volgende spreuk kunnen lezen die boven het zangkoor uitgeplakt was: »

« De ziel uit God gesproken is onsterfelijk. »
« Bemerkende dat het vrij gedacht door de belgische Logiën in 1854 aangenomen als grondbeginsel: »

« Bemerkende dat de aanveerding van dit principie de grootste verdraagzaamheid gebiedt voor de gevoelens van alle de vrijmetselaars: »
« Overwegende dat de Grooten Oosten, als eenige zinspreuk dezen grondregel aannemen: « De ziel uit God gesproken is onsterfelijk. » stellig miskend heeft den eerbied die men verschuldigd is aan de overtuigingen der broeders die de geestenleer niet aanvaarden; »

« Protesteert de Logie *la Constante*, Oosten van Leuven, krachtdadig tegen de aanranding door den Grooten-Oosten gedaan, wegens de grondbeginsels van vrij onderzoek en verdraagzaamheid die de grondslagen zijn der belgische vrijmetselarij. »

(Volgen de landteekeningen.)

Deze protestatie aanhalende, bevestigt het francmaçonsblad de tijding dat er een moortbroeders-koncilie gaat plaats hebben om te beslissen over het bestaan van God. Dat zal kluchtig wezen.

De laatste berichten uit Mexico melden dat geheel een bataljon franche troepen door de Juaristen onverhoeds overvallen en verslagen is. De franche bladen zeggen dat gemeld bataljon zich op twee honderd uren afstand van allen onderstand bevond; zij voegen er naef bij, dat de generaal Douai 's avonds na die moorddadige worsteling ter plaats is gekomen. De uren moeten dan wel zeer klein zijn in Mexico, ofwel heeft generaal Douai de haarzen geërfd, met dewelken men 7 mijlen in eenen stap voorwaarts gaat!

Het budget van Mexico is in 't licht verschenen; men zou het moeten betitelen: *Wat een Keizer kost*. — Het laatste budget van Juarez was in ronde cijfers maar 60 miljoen; dit van Maximiliaan bereikt de ontzorgelijke som van 267 miljoen!

En zeggen dat geheel die ellendige, goed-en bloedverslindende Mexikaansche expeditiën, die misdaad van hoog volksverraad, aan dewelke ons Ministerie zoo onvoorzichtigh en onwettig deel heeft genomen, slechts gepleegd zijn geworden om de betaling der buitenlandse schuld te verzekeren. Welnu, wat is er van die schuld? Den 16 augustus 1861, behieven de interesten ervan nog tot gene vijftien miljoen 's jaars. Thans zijn deze reeds geklommen tot twee en zestig miljoen, waarbij 25 miljoen jaarlijksche renten aan Frankrijk, 7 1/2 miljoen voor onkosten der geldleening te Parijs; 20 1/2 miljoen voor de hofhouding van keizer Maximiliaan: dus een totaal van 112 miljoen, buitenlandse schuld, in plaats van 14 miljoen? — *Vive l'Empereur*.

Aanslag op het leven van den Keizer van Rusland.

St-Petersburg, 16 april.

Eene belangrijke tijding wordt ons door den telegraaf overgebracht: een misdadige aanslag op het leven van den keizer, is maandag, omtrent vier ure des achternoois, gepleegd.

De czaar had zijne gewone wandeling in den zomerhof gedaan, en was op het punt van in zijn rijtuig te stappen, toen er eensklaps een pistoetschot gelost werd.

Het schot was wel degelijk op den keizer gericht. Gelukkig werd Alexander niet geraakt.

Hij die geschoten heeft, was voor zoo ver de inlichtingen gaan, een onbekende. De justitie doet ieverige opzoekingen, om den dader te ontdekken en te weten of de aanslag persoonlijk is, ofwel het gevolg eener samenzwering.

dekken en te weten of de aanslag persoonlijk is, ofwel het gevolg eener samenzwering.

Bezoek des Konings te Tongeren.

Men verzekert dat het op dingsdag 4 september is dat de stad Tongeren door het bezoek van den Koning en der koninklijke familie zal vereerd worden.

M. Ferdinand Ghyens van Tongeren heeft met onderscheiding zijn examen van kandidaat notaris afgelegd.

— M. A. F. Snollaerts, luitenant der doonanen te Lillo, is controleur van 3^e klas te Lanaken genomd.

— Men schrijft uit Leuven, 14 april: M. H. G. G. professor bij de katholieke universiteit alhier, is op zijn verzoek van het geven van zijn beëdiging ontlaaten; hij behoudt den titel van professor der universiteit. 't Is dus ten onrechte dat de liberale bladen gemeld hebben dat M. H. G. G. zijn ontslag had gekregen; maar 't is waar ook dat die bladen gewoon zijn gedurig hunne lezers appelen voor ontroenen te verkoopen.

— Men schrijft uit Verviers, 16 april: Eene bedragerster van stel, nog maar 18 jaar oud, had, om het openbare medelijden op te wekken, eene groote pop van vadden genaakt en gung met lompjes overdekt, van deur tot deur aalmoesen afsmeeken. Dit spel gelukte haar eenigen tijd, maar de landloopster had ongelukkig die al te verre te willen drijven. Gisteren moegen, rond 10 ure, naar zij den schijn aan in de straat haar kind te mishandelen. De menigte schiedte verontwaardigd rondom haar te zamen en begon tegen de ontaarde moeder bedreigingen te laten hooren, toen de politie, wiftende weten wat tot die samenschooling had aandelijng gegeven, het bedrog ontdekte. De bedragerster, welke vreemd is aan het land, is ter beschikking der justicie gesteld.

— Men schrijft uit Brussel: Zoals men weet, zijn de meeste bedienden van wijlen Z. M. den Koning op pensioen gesteld, en degenen welke in het paleis van Laaken woonden, zijn moeten verhuizen.

Ja, maar 't schijnt dat dit alles niet uit de bevelen voortvloeit van onzen jongen Vorst, want het moet deze werk hevig gestoven hebben aan het Hof, en de officieren van de burgerlijke lijst des Konings zullen er kunnen over klappen. Zehier wat ik des aangaande mit eene goede bron heb vernomen: »

Een onder hen (de behdende der kamer van het zilverwerk), vatte het gelukkig gelach op een request te schrijven, en het persoonlijk aan Z. M. te overhandigen, vergezeld van zijnen pensioenbrief.

Een der gemelde officieren, die dit alles had beiderd op eigen gezag, rook iets, welk niet zuiver voor hem zou geweest zijn, en vroeg aan de behdenden hunne persoonbrieven terug, waarop een hem antwoordde, dat hij den zijnen reeds in de handen van Z. M. had overhandigt.

Nadat de Koning kennis van het request had genomen, werden de officieren van de burgerlijke lijst geroepen, en niet met ongeramen woorden door Z. M. ontvangen. De Koning gaf oogenblikkelijk bevel, dat al de behdenden, welke aan het huis van wijlen zijnen doorlichtigen vader waren gebrcht geweest, en die waren afgedankt, een pensioen zouden ontvangen, behoepende tot het 2/3 van hunne geweene jaarwelden; alsook dat degenen, welke nog op het kasteel van Laaken inwoonden, mochten blijven tot nadere bevelen, die door Z. M. persoonlijk zouden gegeven worden.

— De Koning is ieverig bezig geweest met al de eigendommen na te zien, voortspontende mit de nabatenschen van wijlen zijnen doorlichtigen vader, om tot een einde te komen ter vereffening des erfleels.

Zoo is Z. M. dezer laatste dagen, alvorens voor dezelfde zaak naar Ardennen te zijn vertrokken, in een huis gekomen, gelegen te Laaken en bewoond door eenen werkmán.

Vlaamsch sprekende (? zegde Z. M. tot de bewoners nagenoeg het volgende: X..., zooals ge weet, ben ik verplicht om het huis te doen verkoopen, ten einde de erfens te vereffenen; maar zoo gij betzelve wilt koopen, ge hebt den voorkeur, en kunt u tot den notaris wenden voor de voorwaarden.

« Sire, zegde de vrouw, U weet wel dat het voor eenen werkmán onmogelijk is een huis te koopen; waarop Z. M. antwoordde, zonder haar te laten voortklappen: »

« Ik weet dit zeer wel, maar daar moet gij niet naar zien. Wat den tijd van betaling aangaat, dien kunt gij naar uw goeddunken bepalen, begeef u van mijnentwege bij den notaris,

en ziet de zaken op zijn best mogelijk voor uheden te schikken.

— Er worden in Europa alle dagen vijftien miljoenen kilos kolen verstoekt, en dat groot alle dagen nog aan.

— Als een der wonderen die op de groote tentoonstelling zullen voorkomen, spreekt men van photographien in alle kleuren op papier. De ontvander kan alle kleuren doen voorkomen behalve het groen. Maar dat hoort hij ook nog te vinden tusschen hrien en negen maanden.

— Men schrijft uit Bergen, 16 april: Over een paar dagen is er op den spoorweg van Bergen naar Manège, nabij Bas du Luc, een jammerlijk ongeluk voorgevallen.

Een werkmán zende dat er twee kooptreinen op elkanter aankwamen, wilde van den waggon sprongen waarop hij zich bevond en viel onder de rails. Toen men hem opnam, had hij gevaarlijke wonden aan den hals, het hoofd, de borst en eene gansch verhoezelde hand. Deze werkmán die Bergen bewoont, heft slechts den ouderdom van 29 jaren bereikt en is vader van twee kinderen. Men verwacht voor zijn leven.

Wat de schok der twee kooptreinen betreft, hij was geweldig, want men verzekert dat vier waggons volkomen verbrijzeld zijn.

— Het drama van Moerkerke. — Reeds hebben wij gesproken over deze wreede gebeurtenis. Heden volledigen wij onze inlichtingen. De namen der vermoordte kinderen zijn Maria Hennequin, oud 7 jaren en 9 maanden, en Alexis, oud 6 jaren en half. De echtgenooten Petrus Hennequin hadden vier kinderen, waarvan het oudste, een knochtje van 11 jaar, des moordgods vroeg met zijnen vader naar Damme was meegestaan.

De ontaarde moeder, Isabella Pollet, had inderdaad de ijdelijke slachting soderzeggende tijd beraamd. Zij had twee pláns voorgenomen: het eerste bestond in het omhals brengen van al hare kinderen, vervolgens den jongman Dousselaere met een pistoetschot te treffen, en dan haar zelve met een scheermes de keel af te snijden; hij het tweede plan zou zij zels bepaald hebben met vier of vijf slachtoffers en haar zelve met het leven te beneemen, verhopende dat God haar vergiffenis zou geschonken hebben, en dat zij hare wreede misdaden in het gevang zou hoeten, terwijl haar man aan zijn misdaken werd overgelaten.

De laatste plan heeft zij dus maandag ten uitvoer beginnen te brengen, maar het is gelukkig mislukt.

Als het hoofd der wreede vrouw niet op hol is, moet zij uderland gene menscheijke ingewanden in het lijf hebben, het zou eerder een monster zijn.

Alles had zij goed voorbereid; zij had schoone hemdekens ingereedheid gebracht om de lijen af te leggen, en, alvorens de kinderen naar de eenwighed gagen, wilde zij hun het gsmot van een smakelijk ontbijt geven; zij werden koekbollerhamme voorgezet. De bevredigheid heerschte bij die schepselen, die binnen eenige oogenblikken geslacht gingen worden, en met een vriendelijk gelat vroegen zij: « Maar moeder, waarom worden wij vandaag zowel geaeteerd? » En de wraakzuchtige antwoordde: « Kinderen, 't zou heiden de laatste keer komen zijn... »

Natuurlijk beslefen de ongelukken de betekenis der woorden niet, en hunne bevredigheid vermeerdeerde nog, toen eensklaps de boozegest zich van de moeder meester maakte.

Het jongste kind werd het eerst aangegepen; het ontving eene suede in de keel; het schreepen worstelde tegen zijne wreede moeder, het geraakte mit de handen, en liep naar buiten, de handen onder de kin houdende, en terwijl het kind buiten huize was, werd zijn broertje op het bed geworpen, en in eens onherbergbare de keel afgesneden.

Na de volvoering van dit gruwelstuk, liep het monster tot op eenen afstand van 15 tot 20 meters het gewonde kind achterna, haalde het in het veld, bracht het terug, en wierp het ook op het bed, waarop zij het voor dood leggen liet, na wederom gruwelijke sueden toegebracht te hebben.

't Is intusschen dat de oudste knoop, die thins was welke ook reeds eene messede aan de hand had, door de kamervenster ontsnapts.

Men verhaalt ons dat de moordenaar den landbouwer Dousselaere van aan hare woning op zijn veld zien kon. Het pistoetschot heeft den tak van eenen boom getroffen. De justitie heeft dien tak doen afkappen en naar de graflede doen brengen, als bewijsstuk dat het schot kracht genoeg had om van verre afstand den landbouwer te dooden.

Toen de veldwachter ter plaats van het bloedig tooneel kwam, was de man verschrct over de gruwelen; hij sidderde, toen hij de moordenaar bond om haar naar 't gemeentehuis over

te brengen, en ze zei: « Maar, gade, waarom heeft gij zoo? »

Verregestande de wreede euvelheden en het smartelijk verlies zijner lieve kinderen, had de man der moordenaar's nog medelijden mit zijne vrouw. Het afscheid in het gemeentehuis, toen zij naar Brugge gung gebracht werden, was hartroerend; Hennequin wilde nog eens zijne vrouw omhelzen, terwijl hij uitriep: « Ach, Bello, wat hebt gij gedaan! »

Hennequin verkeert in een washopenden toestand, die aan zinsverlijstening grenst, en men heeft hem nog geen oogenblik alleen durven laten.

Donderdag morgen zijn de lijen der slachtoffers ter aarde besteld; de lijkstoet was zeer indrukwekkend; heel de bevolking van Moerkerke was te been, en van zessene in het rond was de menigte der omzeggende gemeenten toegekomen, om de begrafenis bij te wonen.

— Koning Maximiliaan I van Beieren gung eens des voormiddags over de binnensplaats van zijn paleis en werd een man met zeer gezwollen frakzakken gewaar, die perste mit den vlogel, waar zich de hofkenken bevond, naar buiten trad en toen hij zag dat niemand hem gadesloeg, zeer verlegen werd. De koning vroeg hem waar hij van dan kwam. « Uit de keuken, Uwe Majestest, antwoordde de gevraagde, ik kom; dan van tijd tot tijd van den kok zoo wat afval. » « Wat een zijner zakken stak een schoonen vischsteert, die hij angstig mit zijne hand zoed te verbergen. — « Is die asch daar misschien ook afval? » Laat zien! » Hij trok om den vischball mit zijnen zak, het was een groote karpers. « Geuven weg, » zegde de goedaardige vorst; want nu gij rehter wiet eens afval. — Hij maakte met de land de beweging van grijpen — toen dan wat kleiner karpers, of lat wat grotere zakken maken, en daarop gung hij lachend weg.

Opstand in de Donau-gewesten.

Eene oproerige beweging is ergisteren uitgebroken in de stad Jassy, hoofdstad van Moldavië, met doelwit om de scheiding deres prinsdoms van dat van Wallachië te bewerken.

Eene troep van 200 gewapende mannen, bezoldigd en aangehuts door Constantijn Mourou, een Rus van geboorte, en door zijn n schoonbroeder Rosnovano, zijn aan 't uanten geslagen.

Met verassing en geweld hebben zij den Metropolitán of Aartsbischoep aan hun hoofd geplaatst, om het paleis van 't Gouvernemeent te veroveren. Door de troepen en de politie van daar gestreven, hebben ze zich verschanst in 't huis van Rosnovano, waartoe zij op de troepen schoten, welke dien aanval duchtig hebben beantwoord.

Er zijn veertien dooden en zestien gekwetten; onder de laatste bevondt zich de Metropolitán. De kopstukken zuten reeds achter de gordels; het zijn meest allen Russen en Armeniërs; de twee hoofdmannen, Mourou en Rosnovano, zijn over de russische grenzen gescheut.

Men ziet den invloed van Rusland hoer dadelijk in 't spel. Hozeer het voorloopig Staatsbewind in de Prinsdommen van den Danu niet zeer populair zij, denkt aldaar toch niemand eene scheiding tusschen Moldavië en Wallachië, integendeel; de Une der beide Vorstendommen is weder's wensch. Maar dit speelt niet in de kaarten van Rusland, welk de Oostersche gewesten wil verdeelen en verzwakken, om ze des tegemakeljkerte kunnen inpalen. Het plan mislukt zende om een' 3 jeren Huisverwanten op den troon der Donau-gewesten te plaatsen, neemt Rusland toezicht tot geheime ophuisingen en gewapende mantergen, om twist en tweedracht te verwekken.

De misdadige poging heeft echter schandbrek geleden op de openbare denkwijze der bevolkingen, op hunne eensgezindheid en vriedelicheit aan eigen nationaliteit, aan vereeniging en gemeenschappelijk Vaderland.

Mexiko.

Nieuwe inlichtingen over de aanvaarders van het Belgisch gezantschap.

De *United States-Messenger* meldt dat de kvaadboeners, welke den 5 maart, het belgische gezantschap op den weg van Rio-Fuoco hebben aangevallen, zich in handen der overheid bevonden.

Zij zijn den 13 maart, onder het geleide van een detachement der vrijheid's-compagnie te Mexiko aangekomen. Het zijn Indianen, toebehoorende aan de omhuggende dorpen of huizen. Men heeft hen in de gevangens San Cosmos opgesloten; zij zijn ten getalle van 22, alle schuldig, de een aan den aanval van 5 maart, de ander aan vroegere aanslagen op d'zelfden weg gepleegd.